

UZASADNIENIE

A. J. reprezentująca małoletnią córkę K. C. pozwem z dnia 17 listopada 2014 roku wniosła o podwyższenie alimentów od P. C. na rzecz ich wspólnego małoletniego dziecka z kwoty po 800 zł miesięcznie do kwoty po 1500 zł miesięcznie (pozew k. 2 akt, spreycyzowanie stanowiska strony powodowej k. 131 akt).

Pozwany P. C. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości (odpowiedź na pozew k. 50 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obecny obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec małoletniej powódki K. C. został ustalony wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 28 października 2013 r. w sprawie sygn. akt I C 763/13 na kwotę po 800 zł miesięcznie (d. wyrok w sprawie rozwodowej k. 40 akt sprawy I C 763/13).

W czasie orzekania w w/w sprawie P. C. zatrudniony był na stanowisku zastępcy komendanta straży miejskiej w Z. i zamieszkiwał wspólnie ze swoimi rodzicami (z mieszkania zajmowanego wspólnie z ówczesną żoną A. C. (noszącą obecnie nazwisko J.) wyprowadził się na ok. 4 miesiące przed orzeczeniem rozwodu). Z małoletnią córką K. pozwany miał wówczas systematyczny kontakt, partycypował w jej kosztach utrzymania przekazując matce małoletniej kwotę 800 zł miesięcznie (taką kwotę przekazał w październiku 2013 r.), a nadto kupował także dla małoletniej odzież. W 2013 r. P. C. osiągnął przychód brutto w kwocie ok. 69 700 zł, zaś jego przeciętny miesięczny dochód netto (po odjęciu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz podatku) wynosił ok. 4100 zł miesięcznie (d. akta sprawy I C 763/13, kopia deklaracji PIT 37 za 2013 r. k. 57 – 64).

Z kolei przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki w tamtym okresie zamieszkiwała wraz z córką K. w lokalu TBS, którego była głównym najemcą (wraz mężem). Ponościła ona samodzielnie opłaty związane z utrzymaniem tego mieszkania, które wynosiły ok. 720 zł miesięcznie (bez opłat za energię elektryczną i gaz). W 2013 r. przedstawicielka ustawowa małoletniej K. C. zatrudniona była jako nauczyciel wychowania fizycznego i osiągnęła przychód brutto w wysokości ok. 38 340 zł, zaś jej przeciętny dochód netto (po odjęciu składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz podatku) wynosił ok. 2300 zł miesięcznie (d. akta sprawy I C 763/13, kopia deklaracji PIT 37 za 2013 r. k. 40 – 46).

W czasie orzekania przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce w sprawie sygn. I C 763/13 małoletnia K. C. miała 4 lata. Uczęszczała ona wówczas do publicznego przedszkola (z czym wiązały się opłaty w wysokości ok. 300 zł miesięcznie). Z uwagi na występujące u małoletniej upośledzenie aparatu ruchowego spowodowane dziecięcym porażeniem mózgowym małoletnia miała zajęcia z rehabilitantem na terenie Z., a nadto codziennie ćwiczyła w domu. Musiała także korzystać z ortez ortopedycznych. Ponadto pozostawała pod opieką Szpitala (...) w Z.. Leczenie i rehabilitację małoletnia K. C. odbywała w ramach NFZ (d. akta I C 763/13, zeznania A. J. k. 206).

W chwili obecnej pozwany P. C. nadal jest zatrudniony jako zastępca komendanta straży miejskiej w Z.. W 2014 r. jego przeciętny dochód netto wyniósł ok. 4000 - 4100 zł miesięcznie (d. kopia deklaracji Pit pozwanego za 2014 r. k. 65-68). Podobne dochody pozwany osiąga również w roku bieżącym (za okres 1 luty – 30 kwietnia 2015 r. przeciętny dochód netto pozwanego wynosił wprawdzie ponad 4600 zł miesięcznie, ale na ten poziom dochodów wpływ miało wypłacenie przez pracodawcę pozwanego we wskazanym powyżej okresie dodatkowego wynagrodzenia rocznego, tzw. „trzynastki”). (d. zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 56).

P. C. pozostaje w chwili obecnej w nowym nieformalnym związku. Wraz z obecną partnerką i dwójką jej dzieci z poprzedniego związku zamieszkuje on w lokalu mieszkalnym należącym do TBS w W.. Na koszt utrzymania tego mieszkania składają się: czynsz do TBS -u - ok. 770 zł miesięcznie, opłata za energię elektryczną – ok. 45 zł miesięcznie, opłata za gaz ok. 20 zł miesięcznie, opłata za telefon ok. 60 zł, opłata za telewizję i (...) ok. 140 zł miesięcznie. Ponadto P. C. ponosi opłatę w wysokości ok. 145 zł miesięcznie za wynajem miejsca postojowego oraz opłatę w wysokości ok. 165 zł miesięcznie tytułem ubezpieczenia (d. powiadomienie k. 76, faktura k. 77, rachunek k. 78, faktura k. 79, rachunek

k. 80, polecenia zapłaty k. 104-109, 114-125, 129-130 akt). Wreszcie P. C. wydaje ok. 500 – 600 zł miesięcznie na wyżywienie oraz ok. 700 zł miesięcznie na paliwo na dojazdy do pracy i ok. 200 zł co kilka miesięcy na ubranie. Obecna partnerka pozwanego nie pracuje, pozostając na utrzymaniu P. C.. Dzieci partnerki otrzymują alimenty w kwocie po ok. 400 zł miesięcznie (d. zeznania pozwanego k. 207 - 208).

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Wyszkowie z dnia 11 maja 2015 r. majątek dorobkowy P. C. i jego byłej żony A. J. (w tym prawo najmu lokalu mieszkalnego, w którym obecnie zamieszkuje pozwany) został prawie w całości (z wyłączeniem jednego telewizora) przyznany P. C., przy czym jednocześnie Sąd zasądził od P. C. na rzecz jego byłej żony tytułem spłaty jej udziału w majątku dorobkowym kwotę ponad 33 000 zł, płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia. Sąd zasądził również od P. C. na rzecz jego byłej żony kwotę 20 000 zł (płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia) tytułem spłaty wydatków poczynionych przez A. J. (poprzednio noszącą nazwisko C.) z jej majątku osobistego na majątek wspólny (d. odpis postanowienia SR w Wyszkowie sygn. I Ns 485/14 k. 69). Celem spłacenia zasądzonych na rzecz A. J. kwot, jak również celem spłacenia wcześniej zaciągniętego kredytu konsumpcyjnego P. C. zaciągnął kredyt w Banku (...) na kwotę 123 500 zł (z tej kwoty pozwany udzielił także osobie trzeciej pożyczki w kwocie ok. 30 000 zł). Miesięczna rata powyższego kredytu wynosi ok. 680 zł. (d. pismo z Banku (...) k. 202).

Pozwany wywiązuje się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki przekazując co miesiąc do rąk A. J. kwotę 800 zł. Ponadto utrzymuje on regularne kontakty z małoletnią K. w terminach określonych przez Sąd, tj. w każdy II i IV weekend miesiąca oraz przez jeden tydzień ferii i przez 3 tygodnie wakacji. W okresie, w którym małoletnia przebywa pod opieką ojca organizuje on dla niej wyjazdy wakacyjne (w 2014 r. na wyjazd wakacyjny wraz z córką wydał ok. 1680 zł, zaś w 2015 r. 1420 zł, przy czym koszt ten obejmuje także koszt pobytu I. T.), zabiera na sale zabaw, zakupuje ubrania czy też organizuje jazdy konne (d. zeznania P. C. k. 207-208 akt, zeznania świadka W. C. k. 165 akt, faktury, rachunki i paragony k. 89-93, 95 -102, 146-150 akt).

P. C. korzysta ze wsparcia finansowego rodziców w wysokości ok. 400 zł miesięcznie (d. oświadczenie k. 70, zeznania W. C. k. 165 akt), jest właścicielem samochodu marki D. (...) (d. zeznania P. C. k. 207-208).

A. J. w dalszym ciągu zatrudniona jest jako nauczyciel w Szkole Podstawowej w L., ponadto startuje ona w licznych biegach odbywających się na terenie całego kraju. W 2014 r. osiągnęła ona łącznie przychód w wysokości ok. 37600 zł (przy czym przychód ze stosunku pracy wyniósł 34663 zł), zaś jej przeciętny dochód netto (czyli po odjęciu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz podatku) wyniósł ok. 2230 zł miesięcznie. W 2015 r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie A. J. z tytułu pracy na stanowisku nauczyciela wynosiło ponad 2000 zł miesięcznie, a ponadto przez pół roku otrzymywała ona stypendium sportowe w wysokości 250 zł miesięcznie. Nadto w 2015 r. A. J. osiągnęła liczne sukcesy w wielu zawodach sportowych, otrzymując w zależności od zajętego miejsca i rangi zawodów nagrody w wysokości od 300 zł (za wyniki osiągnięte podczas półmaratonu w B.), poprzez nagrody w wysokości po 500 zł (za wyniki w zawodach odbywających się w W. i w W.) i po 1000 zł (za wyniki w Międzynarodowym Biegu W. i w zawodach odbywających się w K.), do nagród w wysokości po 7000 zł (za wyniki osiągnięte podczas półmaratonu we W. oraz podczas M.). Startowanie przez A. J. w licznych zawodach pociąga jednak dla niej także dodatkowe koszty w postaci konieczności dojazdu na miejsce zawodów, opłacenia wpisowego czy też zakupu specjalnego wyżywienia (d. wydruki stron www k. 143-145, 178-186, 192-200, zeznania E. J. k. 168-169, 206 akt).

Małoletnia powódka K. C. w chwili obecnej ma 6 lat i uczęszcza do pierwszej klasy Językowej Szkoły Podstawowej w W.. Na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej składają się koszty jej wyżywienia w domu – ok. 300 zł miesięcznie, ubrania – ok. 100 zł miesięcznie, a także koszty edukacji małoletniej (180 zł miesięcznie za tzw. pakiet opiekuńczy, ok. 160 zł miesięcznie za wyżywienie w szkole, 15 zł miesięcznie za rytmikę, a nadto 200 zł rocznie za materiały plastyczne – artystyczne, ok. 100 zł rocznie za wyprawkę szkolną oraz 35 zł rocznie za ubezpieczenie) oraz jej wypoczynku wakacyjnego, przy czym wypoczynek ten A. J. i P. C. organizują małoletniej oddzielnie, niezależnie od siebie (w 2015 r. na wyjazd z córką na Słowację A. J. wydała łącznie ok. 1600 zł). Ponadto do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniej powódki należy zaliczyć także połowę ponoszonych przez matkę małoletniej kosztów utrzymania mieszkania, w którym obie zamieszkuje, tj. kwotę 300 zł (A. J. ponosi obecnie wydatki mieszkaniowe

w wysokości łącznej ok. 600 zł miesięcznie) (d. zeznania A. J. k. 166-169, 206, zaświadczenie o wysokości kosztów szkolnych k. 151). Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania K. C. zaliczyć należy również koszty związane z zaopatrzeniem jej corocznie w stosowne ortezy (ich koszt to ok. 2600 zł, przy czym jedynie kwota 1000 zł jest refundowana przez NFZ), oraz koszt zabiegów rehabilitacyjnych – w chwili obecnej (od maja 2015 r.) małoletnia jest rehabilitowana prywatnie w W. – koszt jednego półgodzinnego zabiegu to 35 zł miesięcznie, przy czym małoletnia uczęszcza na zabiegi z reguły ok. 2-3 razy w tygodniu (wcześniej, w okresie zamieszkiwania K. C. w O. uczęszczała ona początkowo na finansowane ze środków NFZ turnusy rehabilitacyjne do Szpitala (...) w Z., a następnie na prywatne zajęcia rehabilitacyjne – koszt jednych godzinnych zajęć rehabilitacyjnych wynosił wówczas 100 zł.). Obecnie istnieje możliwość rehabilitacji małoletniej w Z., w ramach świadczeń finansowanych przez NFZ, jednakże wiązałoby się to z koniecznością dojeżdżania małoletniej na miejsce zabiegów, co pociągałoby za sobą dodatkowe koszty i w rezultacie byłoby nieopłacalne (d. zeznania A. J. k. 166-169 i 206 akt, faktury k. 156, 204).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadka W. C. (k. 165-166), jak również zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki (k. 166-169, 206) i pozwanego P. C. (k. 207-208), a także dowodów z dokumentów w postaci dokumentów dołączonych do pisma procesowego przedstawicielki ustawowej powódki z dnia 3 marca 2015 r. (k. 20-24), jak również dołączonych do odpowiedzi na pozew z dnia 22 maja 2015 r. (k. 55-130) i do pism procesowych pozwanego z dnia 27 sierpnia 2015 r. (k. 143-150) i z dnia 3 listopada 2015 r. (k. 174-203) a także z dokumentów w postaci: kopii deklaracji PIT przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki za rok 2013 (k. 40-46, 157-163) i za rok 2014 (k. 152-155), faktur VAT (k. 47 – 49, 156, 204), zaświadczenia o wydatkach szkolnych (k. 151), jak również akt sprawy Sądu Okręgowego w Ostrołęce sygn. I C 763/13. Powyższy materiał dowodowy Sąd uznał co do zasady za wiarygodny. Sąd odmówił jedynie waloru wiarygodności tej części zeznań A. J. z której wynika, że w chwili orzekania rozvodu mieszkała ona razem z pozwanym i to on ponosił opłaty stałe za wynajmowane przez nich wspólnie z TBS –u mieszkanie, albowiem zeznania A. J. w powyższej części są sprzeczne zarówno z jej zeznaniami złożonymi w sprawie rozwodowej o sygn. I C 763/13, jak też z danymi z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w sprawie sygn. I C 763/13, z których jednoznacznie wynika, że na ok. 4 miesiące przed orzeczeniem rozvodu P. C. wyprowadził się z zajmowanego wspólnie z ówczesną żoną mieszkania i, że w czasie orzekania o rozwodzie opłaty związane z utrzymaniem tego mieszkania ponosiła A. J. (wówczas C.). Odmawiając zeznaniom A. J. waloru wiarygodności w przedstawionym powyżej zakresie Sąd miał na uwadze, że w sprawie rozwodowej sygn. I C 763/13 strony doszły do porozumienia i pozwany P. C. ostatecznie poparł stanowisko swojej ówczesnej żony co do rozvodu i roszczeń z nim związanych oraz, że w związku z tym A. J. w toku postępowania rozwodowego nie miała żadnych powodów, aby składać zeznania niezgodnie z prawdą. Nadto w ocenie Sądu, A. J. w chwili obecnej, z uwagi na upływ czasu od wyroku rozwodowego, może nie pamiętać dokładnie jakie koszty mieszkaniowe ponosiła w czasie sprawy rozwodowej.

Sąd odmówił także waloru wiarygodności zeznaniom A. J. w części w jakiej wynika z nich, że koszty związane z edukacją małoletniej powódki wynoszą obecnie 500 zł miesięcznie, albowiem z zaświadczenia przedstawionego przez A. J., a wystawionego przez dyrektora szkoły, do której uczęszcza K. C. (który to dokument nie był kwestionowany przez żadną ze stron postępowania) wynika, że miesięczne koszty edukacji małoletniej K. C. (nawet uwzględniając kwotę ok. 100 zł wydanych przez A. J. na tzw. wyprawkę szkolną) wynoszą ok. 400 zł miesięcznie.

Sąd odmówił również waloru wiarygodności zeznaniom P. C. w zakresie, w jakim wynika z nich, że miesięcznie za prąd płaci ok. 100 zł, zaś miesięczna rata spłacanego przez niego obecnie kredytu wynosi ok. 720 zł, albowiem z przedstawionych przez samego pozwanego rachunków i poleceń przelewów oraz pisma z Banku (...) wynika, że P. C. miesięcznie za prąd płaci ok. 45 zł, zaś miesięczna rata zaciągniętego przez niego kredytu wynosi ok. 680 zł.

W pozostałym zakresie zeznania przedstawicielki ustawowej powódki i pozwanego P. C. Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one logiczne i spójne z przedstawionymi przez strony dokumentami.

Sąd zważył ,co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona się znajduje. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86).

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 kro). Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu wyżej wskazanego przepisu, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i możliwości mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków, powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie to tezy VII uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 kro rozumie się więc istotne zmniejszenie lub zwiększenie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego albo też istotne zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (tak np. T. Domińczyk, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz pod red. K. Piaseckiego, LexisNexis 2005 str. 839).

Zdaniem Sądu od czasu wydania przez Sąd Okręgowy w Ostrołęce orzeczenia z dnia 28 października 2013 r. nie doszło do istotnej, trwałej zmiany możliwości zarobkowych pozwanego P. C. ani też przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki. Powyższa ocena możliwości zarobkowych (rozumianych jako środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753)) wynika z faktu, iż zarówno pozwany jak i A. J. są zatrudnieni na tym samym stanowisku co w październiku 2013 r. i osiągają z tytułu pracy zbliżone dochody do tych osiąganych dwa lata temu. Wprawdzie A. J. oprócz dochodów z tytułu zatrudnienia na stanowisku nauczyciela osiągnęła również w 2015 r. znaczne dochody z tytułu nagród za wyniki osiągnięte w zawodach sportowych, tym niemniej zdaniem Sądu nie oznacza to, że doszło do istotnej zmiany stosunków (w zakresie jej możliwości zarobkowych), o której mowa w art. 138 kro. Po pierwsze zauważyć bowiem należy, iż udział A. J. w licznych zawodach pociąga za sobą dodatkowe koszty w postaci dojazdów, tzw. „wpisowych”, czy też specjalnego wyżywienia. Po drugie to, czy A. J. otrzyma nagrodę finansową za miejsce zajęte na danych zawodach sportowych zależy tylko i wyłącznie od formy sportowej, w jakiej znajduje się ona (a także jej konkurenci) tego konkretnego dnia, w którym odbywają się zawody, a jak powszechnie wiadomo forma sportowców ulega ciągłej zmianie, nie sposób więc uznać, ażeby przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki uzyskała trwałą (czy przynajmniej trwającą dłuższy czas) możliwość osiągania znacznie wyższych dochodów z uprawiania sportu. Zauważyć przy tym należy, iż uprawianie przez A. J. sportu nie doprowadziło do pozyskania przez nią jakiegokolwiek sponsora, dzięki któremu dysponowałaby ona dodatkowymi środkami finansowymi.

Odnosząc się do sytuacji majątkowej P. C. zauważyć należy, iż w stosunku do okresu orzekania w sprawie rozwodowej jego dochody pozostały na niezmiennym poziomie, natomiast wzrosły jego wydatki (pojawiały się wydatki związane ze spłatą kredytu zaciągniętego w znacznej części na spłatę udziału A. J. w majątku dorobkowym jej i pozwanego), co pociągnęło za sobą konieczność korzystania przez pozwanego ze wsparcia finansowego rodziców. Zauważyć przy tym jednak należy, iż jednocześnie wzrósł majątek pozwanego – obecnie tylko jemu przysługuje zarówno prawo najmu lokalu mieszkalnego w TBS w W. jak i wierzytelność z tytułu kaucji, jaka podlegałaby zwrotowi w przypadku zakończenia umowy najmu w/w lokalu. Ponadto w chwili obecnej na utrzymaniu P. C. pozostaje jego aktualna

partnerka (która np. nie dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania, w którym wraz z pozwanym zamieszkuje), pomimo, że na pozwanym nie ciąży wobec niej obowiązek alimentacyjny. Uznać więc należy, iż w chwili obecnej możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego nie uległy zmianie od czasu wydania orzeczenia w sprawie rozwodowej.

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika również, aby doszło do istotnej zmiany w zakresie kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki K. C.. Mając na uwadze fakt, że poprzednie orzeczenie ustalające alimenty na rzecz małoletniej K. C. zapadło stosunkowo niedawno, jak również fakt, że w ostatnich dwóch latach ceny towarów w Polsce, w tym artykułów spożywczych i ubrań, utrzymują się na mniej więcej stałym poziomie uznać należy, iż od wydania orzeczenia Sądu Okręgowego w Ostrołęce z dnia 28 października 2013 r. nie zmienił się istotnie koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej w zakresie ubrań i żywienia. Wprawdzie małoletnia począwszy od września 2015 r. zaczęła uczęszczać do szkoły podstawowej, z czym wiąże się dodatkowe wydatki edukacyjne, ale jednocześnie przestała uczęszczać do przedszkola, w którym pobyt także był płatny. Nadto w porównaniu z październikiem 2013 r. minimalnie zmniejszyły się także koszty zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb mieszkaniowych małoletniej K. C. (w czasie orzekania w sprawie rozwodowej A. J. (wówczas C.) wpłacała do TBS-u w W. kwotę 720 zł miesięcznie tytułem opłat związanych z utrzymaniem mieszkania, w którym wówczas wraz z córką przebywała, a nadto uiszczała opłatę za prąd i gaz; zaś obecnie za siebie i swoją córkę uiszcza swojej teściowej (w mieszkaniu której przebywa) kwotę 500 zł miesięcznie, a nadto płaci ok. 100 zł miesięcznie opłat za media. Odnosząc się zaś do kosztów leczenia i rehabilitacji małoletniej zauważyć należy, iż małoletnia powódka zarówno w czasie orzekania w sprawie rozwodowej jak i obecnie uczęszcza na wizyty lekarskie do Szpitala (...) w Z. i korzysta z ortez ortopedycznych. Wprawdzie obecnie małoletnia 2-3 razy w tygodniu korzysta z płatnych zabiegów rehabilitacyjnych (koszt jednego zabiegu to 35 zł), a w czasie orzekania w sprawie rozwodowej korzystała z zabiegów w Z. finansowanych ze środków NFZ, to jednak wskazać należy, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż w chwili obecnej także byłaby możliwość korzystania przez małoletnią z zabiegów w Z., jednakże pociągałoby to za sobą konieczność dojazdów, co czyniłoby taką rehabilitację w Z. nieopłacalną pod względem finansowym. Zauważyć jednak należy, iż w czasie orzekania w sprawie rozwodowej małoletnia K. C. również zamieszkiwała w W., a więc jej rehabilitacja w Z. także wiązała się z koniecznością dojazdów. W ocenie Sądu więc powódka nie wykazała, że ogólne usprawiedliwione koszty związane z rehabilitacją małoletniej K. C. są w chwili obecnej wyższe niż w czasie orzekania w sprawie rozwodowej.

Powyższe okoliczności wskazują, iż ogólne koszty zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniej K. C. nie zmieniły się w sposób istotny od października 2013 r.

W tej sytuacji, wobec faktu, że od czasu poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów należnych od pozwanego na rzecz małoletniej K. C. nie zmieniły się w istotny sposób ani usprawiedliwione potrzeby małoletniej ani też możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, Sąd nie znalazł podstaw do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej K. C. i powództwo oddalił.

O nieuiszczonych kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc.